

Beantwoording van de 7 vragen uit het Integraal afwegingskader voor beleid en regelgeving (IAK)

Wijziging van de Regeling handel in emissierechten in verband met de uitbreiding van de reikwijdte van de accreditatieverplichting voor verificateurs en de verhoging van de vergoeding voor het openen en onderhouden van een rekening

1. Wat is de aanleiding?

In Europees verband hebben de nationale accreditatie-instanties accreditatie-eisen uitgewerkt voor activiteitengroep 98. Accreditatie voor de verificatie van gegevens die ten grondslag liggen aan de toewijzing van emissierechten is daardoor thans, anders dan ten tijde van de wijziging van de Regeling van 14 december 2012, mogelijk. Het was aanvankelijk de bedoeling om accreditatie te verlangen voor gegevens die worden aangeleverd bij meldingen en nieuwkomersaanvragen in de huidige handelsperiode. Inmiddels is ook de datacollectie voor de vierde handelsperiode in zicht gekomen die naar verwachting in 2018 van start gaat.

Van de gelegenheid van deze voorgenomen wijziging wordt gebruik gemaakt om de vergoeding voor het aanhouden van een handelsrekening, persoonstegoedrekening of een Kyotorekening te verhogen, nu deze vergoeding in verhouding tot de daarmee gemoeide kosten en in vergelijking met andere lidstaten te laag is.

2. Wie zijn betrokkenen?

- de Nederlandse Emissieautoriteit (NEa)
- de Raad voor Accreditatie (RvA)
- verificatie-instellingen
- ETS-bedrijven
- handelaren in emissierechten

3. Wat is het probleem?

Er zijn twee problemen. Met de kosteloze toewijzing van emissierechten in de vierde handelsperiode is in Nederland naar schatting 1,5 tot 3 miljard Euro gemoeid, afhankelijk van de prijs van het emissierecht. Zonder accreditatie van verificatie-instellingen voor gegevens die dienen ter onderbouwing van aanvragen om toewijzing van gratis emissierechten is er onvoldoende zekerheid over de betrouwbaarheid van deze gegevens en derhalve over de juistheid van de toewijzing. Het tweede probleem is dat het bedrag dat door de NEa in rekening kan worden gebracht voor het aanhouden van een handelsrekening voor emissierechten bij lange na niet kostendekkend is en tevens zeer laag is ten opzichte van de vergoeding die andere lidstaten vragen.

4. Wat is het doel?

Het doel is tweeledig. Door accreditatie te vereisen voor de verificatie van gegevens die worden overgelegd in het kader van een aanvraag om toewijzing van gratis emissierechten wordt beoogd meer zekerheid te verkrijgen over de betrouwbaarheid van die gegevens en daarmee over de juistheid van de omvang van de toewijzing. Verder wordt met het verhogen van de bijdrage voor

het aanhouden van een persoonstegoedrekening, handelsrekening en Kyotorekening (rekeningen waarmee vrijwillig in emissierechten kan worden gehandeld) beoogd dat een groter deel van de daarvoor te maken kosten wordt gedekt en dat de hoogte van de bijdrage meer in overeenstemming is met wat hiervoor in andere lidstaten in rekening wordt gebracht. Voor het aanhouden van een exploitanttegoedrekening, die deelnemers aan het EU ETS verplicht moeten openen, wordt geen vergoeding gevraagd.

5. Wat rechtvaardigt overheidsinterventie?

De overheid is verantwoordelijk voor een goede uitvoering van het emissiehandelssysteem. Beide voorgestelde wijzigingen in de Regeling handel in emissierechten dragen daartoe bij.

6. Wat is het beste instrument? Let op rechtvaardigheid, doelmatigheid en uitvoerbaarheid.

Accreditatie is het aangewezen instrument om de kwaliteit van de verificatie en de betrouwbaarheid van de geverifieerde gegevens te borgen. Door wijziging van de Regeling handel in emissierechten kan de scope van de accreditatieverlichting worden verruimd, nu daarin de reikwijdte van de accreditatie-verplichting is geregeld. Ook de hoogte van de vergoeding voor het aanhouden van een persoonstegoedrekening, handelsrekening en Kyotorekening is daarin geregeld.

7. Wat zijn de gevolgen voor burgers, bedrijfsleven, overheid en milieu?

De berekening van de administratieve lasten en nalevingskosten voor de bedrijven is opgenomen in de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel. Met het aanvragen van de scope-uitbreiding bij de Raad voor Accreditatie is per verificatie-instelling een bedrag van rond € 8000 gemoeid. Voor aanvragen om scope-uitbreiding van verificatie-instellingen zal de Raad voor Accreditatie een vergoeding in rekening brengen, die gelet op het grote aantal ETS-bedrijven hooguit marginaal zal doorwerken in de kosten die door verificatie-instellingen bij ETS-bedrijven in rekening worden gebracht. De meerkosten voor het aanhouden van een handelsrekening van 200 Euro per jaar komen voor rekening van degene die vrijwillig kiezen voor het openen en aanhouden van eerder genoemde rekeningen.